

[Bertel Dahlgaard.]

gjort vedrørende landbrugsministerens lovforslag; kan jeg gøre vedrørende den højtærede finansministers forslag. Jeg ser ikke rettere end, at forslaget helt igennem er i overensstemmelse med de aftaler, der er truffet, og jeg skal på mit partis vegne anbefale begge lovforslag til hurtig og villig behandling.

Tholstrup: Fra retsforbundets side er vi naturligvis tilfredse med, at hudeordningen ophæves, for derved bliver man fri for en planøkonomi, og kødet skulle ifølge den højtærede landbrugsministers fremsættelses-tale blive 29 øre billigere pr. kg, uden at landbruget taber noget derved, idet man læder læderkøberne betale den fulde pris for huderne.

Det første af de foreliggende lovforslag burde imidlertid hedde forslag til lov om eksportafgift på kød, for det har jo ikke noget at gøre med hudeordningen mere, og så burde man vel også have prøvet på at undgå at lave hele den portion planøkonomi med deraf følgende kostbar administration. Vi ved jo, at al planøkonomi og al administration koster penge og belaster borgerne, og mon ikke de i forvejen skal betale hovedparten af den nye ordning? Der står ganske vist, at en trediedel bæres af landbrugerne, men læser man bemærkningerne til lovforslaget igennem, ser man heraf, at halvdelen af denne trediedel går ind i en pulje, som tilhører landbruget, og så bliver det kun en sjettedel, der skal bæres af landbruget. Jeg er måske forkert underrettet, og i så fald må jeg bede den højtærede landbrugsminister rette mig, men jeg kan med den korte tid, vi har haft til at gennemgå det, ikke se andet end, at det kun bliver en sjettedel eller 6,6 mill. kr., som landbruget skal af med i den anledning. Jeg ville have foretrukket, at man ganske enkelt havde ophævet hudeordningen og havde ladet landbruget få de 6,6 mill. kr. mere. Så kunne man til gengæld ophæve en eller anden tilskudsordning, hvorefter statskassen betaler til landbruget, f. eks. tilskuddet til norgesalpeter, som man får bevilget gennem finansudvalgene. Det kunne man ophæve og så lade landbruget få fuld pris for huderne.

Jeg forstår godt, at der har været fødselsveer med lovforslaget, som jo gennem forliget er vedtaget forlængst, men jeg kan ikke dele det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s synspunkt, at forsinkelsen har været til gavn, for nu faldt pri-

sen på huder udefra. Det har jo ikke været afhængigt af, om vi gennemførte dette forslag på et tidligere eller senere tidspunkt. Det er selvfølgelig til gavn for Danmark, som køber flere huder, end vi sælger, at priserne på huder udefra går ned, men det har været til skade for de erhverv, som beskæftiger sig med læder, at vi har haft den uholdbare tilstand med hudeordningen, som bevirkede, at vi ikke fik de danske huder at arbejde med, men eksporterede køerne i levende tilstand, hvorved man solgte det danske landbrugs produkter ufordelagtigt. Det var så stor en fordel at sælge kreaturerne med huderne på, at der ikke var en fornuftig margin mellem denne og en anden form at sælge kødet på, og når der er så stor en fordel ved at sælge kreaturerne levende, får man ikke udnyttet de nuancer, der er ved at skære kødet op og sælge det, noget i dåser og noget som frosset kød, eller hvordan man nu sælger det. Man har altså ikke udnyttet de kødeksportmuligheder, der har været, fordi man gav denne iøjnefaldende store fordel ved, at der ikke var tvangsaflevering.

Dertil kommer de ulemper, der har været for læderfabrikanterne. Jeg har ved tidligere lejlighed fortalt, at skotøjsfabrikker havde lukket — jeg kunne på det pågældende tidspunkt ikke sige hvilke, jeg vidste blot, at der var nogle, der havde lukket. Det viste sig, at det ikke var enkelte små fabrikker, der havde lukket; det var de allerstørste, der lukkede hveranden dag, kun kørte med 3 dages drift, så det var altså endnu værre end det, jeg havde fortalt. Der er stor arbejdsløshed i lædervarefaget, og det skyldes vel i nogen grad, at det har været så længe at få denne urimelige hudeordning ophævet, og at det har taget så lang tid at blive enig om, hvorledes den skulle ophæves. Men årsagen kan også være en anden; nemlig den, at man den 22. november 1950 indførte 17,65 pct.s afgift på lædervarer, således at lædervarefabrikanter ikke kan afsætte deres produkter på grund af den høje afgift på engrosprisen. Det betyder oven i købet lidt mere for detailprisen, måske 20 pct. Ville det ikke være rigtigt, nu da lædervarefabrikanterne på grund af hudeordningens ophævelse skal betale en højere pris for læder, at finansministeren tog under overvejelse at ophæve afgiften på lædervarer, således at denne erhvervsgren ikke skal ruineres helt. Her kommer altså to ting ovenpå hinanden, først den 22. november 17 pct.s afgift og så i foråret forhøjelsen af råvareprisen.